

εξοκέλλω

Δευτέρα, 19 Μαρτίου 2012
3:39 πμ

όκέλλω, =κέλλω, Αρ.Αχ.1159 :

Αορ. "ώκειλα" : Επὶ ναυτικῶν ευρίσκομαι ἐπὶ πλοίου που κατευθύνεται στην ξέρα (εξοκέλλω) ἢ σε αμμούδα (συνήθως τότε χρησιμοποιεῖται ὁ ὀρος προσαράζω, προσάραξη).
Συνώνυμο Καθίζω, ρηχνω στη ξερα.

Ἐκάθισε τὸ κα-
ράβιον, ἤγουν ἤγγισεν εἰς τῆς θαλάσσης τὸν πάτον, διὰ τὸ ἀνά-
βαθον τῶν ὑδάτων, ἀπαραλλάκτως καθὼς εὐρίσκεται εἰς τὸν Στράβωνα
(Β, σελ. 99) « Καθίσει γὰρ τὸ πλοῖον, ἡσυχῇ δὲ, ὡς μὴδ' ἀθροῦν
» διαλυθῆναι, κ. τ. λ. »

βλ. 9187.132 [198]

Ὡσαύτως, Ῥήκτω ἢ Ῥήχνω τὸ πλοῖον εἰς τὴν θα-
λάσσαν, ὅταν πρώτην φοράν ἀπὸ τὸ ἐσχάριον (χυδ. Σκαρί)
τὸ βάλλω εἰς τὴν θαλάσσαν. Καὶ Ῥήκτω τὸ πλοῖον εἰς
τὰς ξέρας, ὅταν δι' ἄγνοιαν, ἢ δι' ἀνάγκην, τὸ σιμόνω εἰς
τόπους πετρώδεις τῆς θαλάσσης, καὶ τὸ συντριβῶ (échouer).

βλ. 9359.319 [445]

Τὴν κατεύθυνση μπορεῖ να δύνουν οἱ ἴδιοι οἱ ναυτικοὶ (συνήθως ἀπὸ λάθος, ἢ ἀμέλεια) ἢ καιρικὰ φαινόμενα.

ἐξοκέλλω κ. νεώτ. (ἐκ- ὀκέλλω, ἄορ. ἐξώκειλα, ἐπὶ πλοίων καὶ ναυτιλλομένων, ἄμτβ. πίπτω εἰς τὴν ξηρὰν ἀποπλανώμενος ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, προσ- ἀράσσω, ναυαγῶ, πέφτω ἔξω : Ἡρ.7,182 φεύγου- σα ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, Αἴσχ. Ἄγ.666, - τὸ πλοῖον ἐξώκειλεν ἐπὶ τῶν βράχων τῆς ἀκτῆς· || ὁμ. κ. ἐπὶ ἰχθύων : Ἀριστλ.ΖΙ 631b,2· 2) μτφ. ἐμπίπτω, ὠθοῦμαι, ρίπτομαι πρὸς βλά- θην, ὀλεθρόν μου εἰς τι : Ἰσοκρ.7,18, Πολύβ.18,55,7 εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε, Φίλ.1,686 ἐ- πρὸς ἀπλη- στίαν, Πλούτ.Ἡθ.5B οἱ δὲ εἰς κύβους καὶ κώ- μους ἐξοκέλλουσιν, Πaus.8,24,9· || ὁμ. ἀπολ. καταστρέφομαι : Πολύβ.4,48. || ἐπαρθεις τοῖς εὐ- τυχήμασι παρά πόδας ἐξώκειλε· || ὁμ. ἐκτρέ- πομαι τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, παρεκτρέπομαι : Ἰσοκρ. Ἐπιστ.2,13· νεώτ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ ἰδ. ὁ ἄορ. κ. ἀπολύτως· 3) μτβ. ἀναφορ. πρὸς πλοῖον, ρί- πτω εἰς τὴν ξηρὰν, ρίχνω ἔξω· || μτφ. ὀδηγῶ τινὰ πρὸς τι, ὠθῶ, ρίπτω τινὰ εἰς τι : Εὐρ.Τρω.137 ἐμέ τε μελέαν Ἐκάβαν εἰς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν (ἔρριψεν εἰς συμφορὰν), Μέν.587 ὁ πλοῦτος ἐξώ- κειλε τὸν κεκτημένον εἰς ἕτερον ἦθος· κ. παθ. : Αἴσχ. Ἰκ.438 δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται | οὕτως ἀπο- θαινουσι τὰ πράγματα |.

Screen clipping taken: 16/5/2012 3:14 μμ

Στίχοι: [Παραδοσιακό](#)

Μουσική: [Παραδοσιακό](#)

Πάλι περνῶ ἀπὸ το στενό
που να ποντορημάξει
που δεν ἐπέρασεν κανεῖς
να μην αναστενάξει.

βάρκα μου μπογιατισμένη
στο Μαρμάρι αραγμένη.

Να πάω ὀρτσα πνίγομαι
σταβέντο δε γλιτώνω
Πα[ω] να το **ρίξω** στη στεριά
και πάλι μετανιώνω.

Πως να κατέβω στο γιαλό
και πως να μπω στη βάρκα
και πως ν' αφήσω πίσω μου
βασιλικό στη γλάστρα.

Θάλασσα τρώει τα ρούχα μου
κι αέρας τα μαλλιά μου
και μια μικρή μελαχρινή
μου τρώει τα σωθικά μου.

Για τα σένα παίζουν τούτα
τα βιολιά και τα λαγούτα.

Pasted from <http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=31606&hl=%CE%B3%CF%85%CE%B1%CE%BB%CF%8C>

ΣΥΝΩΝ:

Πέφτω έξω -

[ενν. πεφτω έξω με το караβι]

Η συνηθης αιτια που εξοκειλαν τα πλοια ηταν σφαλμα υπολογισμου.

Πχ. λαθεμένη ρότα, υποτίμηση της κακοκαιρίας, υπερεκτίμηση γνώσεων της περιοχής ή των ικανοτήτων χειρισμού. Για το λόγο σίτο κάθε εκτίμηση για την όποια δεν είμαστε βέβαιοι συνοδεύεται από την φράση επιφύλαξης 'μπορεί και να πέφτω έξω, αλλά νομίζω ότι ..."

ΦΡ: πέσαν έξω τα καράβια του: για κάποιον που χωρίς εμφανή λόγο δείχνει στεναχωρημένος.

Οι Ασφαλιστικες εταιριειες δεν υπηρχαν και όταν δημιουργηθηκαν ζητουσαν μεγαλα ασφαλιστρα γιατι τα ταξειδια ήταν ιδιαζοντως επικιδυνα. Το να πέσει έξω ένα караβι (κατά κανονα ανασφλαιστο) ήταν σοβαρήζημια και αιτια στεχώριας για τους πλοιοκτήτες.

Συνώνυμα

Ρεμπελεύω από το λατινικο REBELLEM

RE+BELLUM=πολεμος, στάσις (πβ. Στασις του Νίκα),

Το RE στα Λατινικα δείχει την επανάληψη (στα Ιταλικά εγινε RI)*

Ρεμπελεύω θα πει κυριολεκτικά επαναστατώ κυρίως κατά της άρχουσας τάξης . Όμως γενικότερα σημαίνει και επαναστατώ κατά του κατεστημένου, του καθωσπρεπισμού, επομένως "το ρίχνω έξω", γλεντώ .

Αναλογα αν η λεξη δημιουργηθηκε από την παλαιότερη εποχη της ρωμαιοκρατιας ή την κατοπινη της ενετοκρατιας επιλεγεται και το προθεμα. Άλλες φορες συνυπαρχουν πχ. ρεσαλτο και ρισάλτο

πβ. Παραδοσιακό

Άιντες, πάρε, Φρατζή, τη λύρα σου

κι εγώ τον ταμπουρά μου

Άιντες, και πα' να ξεφαντώσουμε

κάτω στις πεθεράς μου

Άιντες και ας **ρεμπελέψουμε**

ρεμπέτες να γενούμε

Άιντες, να μας 'γαπούν μελαχρινές

να τις περιφρονούμε.